

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง พ่อมีประสบการณ์ถึงแรงดึงดูดของลูกๆ ผู้ที่จดจำท่านด้วยความรักด้วยเช่นกัน

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูก? ความเพียรพยายามใดที่จะทำให้ไปถึงสภาพนั้น?

คำตอบ: เมื่อลูกๆ ไปถึงสภาพที่เป็นผู้ใหญ่ของลูก, อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของลูกจะกลับมาเยือกเย็น ลูกจะไม่ทำกรรมที่ผิดๆ ใดด้วยอวัยวะทางร่างกายของลูก สภาพของลูกจะอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน ด้วยสภาพที่ไม่สั่นคลอนของเวลาปัจจุบันนี้ อวัยวะทางร่างกายของลูกจะอยู่ภายใต้การควบคุมถึง 21 ชาติเกิด ในการที่จะไปถึงสภาพนี้จึงตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดสิ่งต่างๆ ลงไป ลูกก็จะอยู่อย่างระมัดระวัง เพียงด้วยพลังโยคะเท่านั้นที่ลูกสามารถควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกได้ โยคะเท่านั้นที่จะทำให้สภาพของลูกเป็นผู้ใหญ่

โอมชานติ นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ทั้งหมดอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ เป็นเพียงลูกๆ ที่อยู่ใกล้กันในท่านองเดียวกัน, ไม่ว่าลูกๆ อยู่ที่ใดก็ตาม, พวกเขาทั้งหมดจะเข้ามาใกล้จิตโดยอัตโนมัติ เช่นที่ดวงดาวบางดวงนั้นอยู่ใกล้กับพระจันทร์เป็นอย่างยิ่ง บ้างก็ส่องแสงสว่างไสวอย่างยิ่ง บ้างก็ใกล้ชิดและบ้างก็อยู่ไกลห่าง ลูกจะสามารถมองเห็นว่าดวงดาวพิเศษนั้นกำลังส่องแสงสว่างไสวอย่างยิ่งเพราะดวงดาวนั้นอยู่ใกล้มาก และอีกดวงนั้นก็ไม่ส่องแสงเลย ลูกได้รับการยกย่องด้วยเช่นกัน: ลูกคือดวงดาวแห่งความรู้และโยคะ ลูกๆ ได้พบกับพระอาทิตย์แห่งความรู้แล้ว พ่อจดจำลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้เท่านั้น พ่อคือผู้ทรงอำนาจ เมื่อลูกจดจำพ่อ, การจดจำระลึกถึงนั้นก็ทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกๆ ที่มีค่าต้องมารับใช้เช่นนั้นจะอยู่ที่ใดก็ตาม พ่อ, พระอาทิตย์แห่งความรู้ก็จดจำพวกเขาด้วยเช่นกัน ลูกๆ ก็จดจำท่านด้วย พ่อไม่ได้จดจำลูกๆ ผู้ที่ไม่จดจำท่าน การจดจำระลึกถึงของพ่อไม่ได้ไปถึงพวกเขา อย่างแน่นอนที่การจดจำระลึกถึงทำให้เกิดการจดจำระลึกถึง ลูกๆ ต้องจดจำบาปด้วยเช่นกัน ลูกๆ ถาม: บาบาท่านจดจำฉันหรือไม่? พ่อพูดว่า: ทำไมเล่า? เหตุใดพ่อจึงจะไม่จดจำลูกในวิธีนี้? ผู้ที่บริสุทธิ์อย่างยิ่งและมีความรักอย่างมากต่อพ่อก็ดึงดูดท่านในวิธีนี้ด้วย ลูกแต่ละคนสามารถถามตนเอง: มากเพียงไรที่ฉันจดจำบาป? ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียว, ลูกก็ลืมโลกเก่านี้ ลูกจดจำพ่อและแล้วลูกก็ไปและพบปะกับท่าน เวลาที่จะพบปะกับท่านในเวลานี้ได้ใกล้เข้ามาแล้ว พ่อได้อธิบายความลับของละครแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกๆ กลายเป็นลูกๆ ทางจิตของท่าน ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อคือหนึ่งเดียวเท่านั้นและทุกคนก็จดจำท่านอย่างไรก็ตามทุกคนได้รับการจดจำระลึกถึงนั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขาเอง ยิ่งลูกจดจำท่านมากเพียงไร, ก็ราวกับว่าบาปกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูกมากเท่านั้น นี่คือนิสัยที่ลูกจะไปถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ยิ่งลูกจดจำบาปมากเพียงไร, อวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะเป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจน้อยลงไปเท่านั้น เมื่ออวัยวะทางร่างกายสร้างความชุกช่นร้ายกาจนั้นก็เรียกว่าเป็นมายา ไม่มีการทำกรรมที่เลวร้ายใดด้วยอวัยวะทางร่างกาย ที่นี้ลูกต้องเอาชนะอวัยวะทางร่างกายด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นก็ควบคุมอวัยวะของพวกเขาด้วยยา ลูกๆ ถาม: บาบา เหตุใดฉันจึงไม่สามารถควบคุมอวัยวะเหล่านี้ได้? พ่อพูดว่า: ยิ่งลูกจดจำบาปมากเพียงไรอวัยวะทางร่างกายของลูกก็จะได้รับการควบคุมมากเท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรม สิ่งนี้ได้รับมาด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงเท่านั้น เหตุนี้เองราชาโยคะโบราณของบาร์ตจึงได้รับการจดจำ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถสอนสิ่งนั้น พระเจ้าสอนลูกๆ ของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อเอาชนะอวัยวะทางร่างกายที่เต็มไปด้วยกิเลสเหล่านี้ด้วยพลังโยคะ ลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อมในเวลาสุดท้าย เมื่อลูกไปถึงสภาพของความเป็นผู้ใหญ่ของลูกก็จะไม่มีอวัยวะทางร่างกายใดๆ ของลูกที่จะเป็นเหตุของความชุกช่นร้ายกาจ ด้วยการจับสันความชุกช่นร้ายกาจทั้งหมดในเวลานี้จะไม่มียวัยวะทางร่างกายใดๆ ของลูกที่จะหลอกลวงลูกถึง 21 ชาติเกิด และแล้วอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุมถึง 21 ชาติเกิด สิ่งหลักคือต้นธาราคะ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงอวัยวะทางร่างกายของลูกจะได้รับการควบคุม ด้วยการควบคุมอวัยวะทางร่างกายของลูกในเวลานี้, ลูกก็ได้รับรางวัลถึงครึ่งหนึ่งของวงจร หากลูกไม่สามารถควบคุมสิ่งเหล่านั้นได้บาปก็จะยังคงหลงเหลืออยู่ บาปของลูกจะแผ่แต่ถูกตัดทิ้งไปด้วยพลังโยคะ ลูกจะแผ่แต่กลับมาบริสุทธิ์ นี่คือนิเวศอันดับหนึ่ง ลูกเรียกหาพ่อเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อตัวท่านเองนั้นมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้เต็มไปด้วยความรู้ พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือนิเวศความรู้ด้วย หนึ่งในนั้นคือความรู้ของโยคะและอีกหนึ่งในนั้นคือความรู้ของวงจรของ 84 ชาติเกิด มีความรู้สองประเภท และแล้ววิชาของคุณธรรมที่สูงส่งก็ได้หลอมรวมไปในสิ่งเหล่านี้โดยอัตโนมัติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ และดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ลูกต้องตรวจสอบตนเอง ด้วยการจดสิ่งเหล่านี้ลงไปลูกก็จะอยู่อย่างระมัดระวังกับตนเอง ด้วยการตรวจสอบตนเองลูกจะไม่ทำความผิดใดๆ พ่อตัวท่านเองนั้นพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกเรียกหาพ่อเพราะลูกรู้ว่าบาปคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงเมื่อท่านมาเท่านั้นที่ท่าน

ให้การกำหนดเหล่านี้แก่ลูก ในเวลานี้ลูก ๆ ดวงวิญญาณต้องนำการกำหนดเหล่านี้ไปสู่การปฏิบัติ ลูกเล่นบทบาทด้วยร่างกายนั้น ดังนั้นอย่างแน่นอนที่พ่อต้องเข้ามาในผู้นี้ สิ่งเหล่านี้มีหัตถ์จรรยอย่างยิ่ง รูปภาพของติมูรตินั้นก็ชัดเจนมาก บรรพมาทำทาปาเซีย และกลายเป็นเช่นนั้น และแล้วหลังจาก 84 ชาติเกิด ท่านก็ได้กลายเป็นเช่นนั้น ลูก ๆ ก็จดจำในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกันว่า: พวกเราบรรพมาเป็นเทพและแล้วพวกเราได้นำไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้พวกเราได้มาที่นี่เพื่อจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง เมื่อเราวงศ์เทพมาถึงจุดจบ พวกเขาก็ได้รับการจดจำในหนทางของบักตีด้วยความรักเป็นอย่างมาก เวลานี้พ่อกำลังแสดงวิธีการที่จะได้มาซึ่งสถานภาพนั้นแก่ลูก การจดจำระลึกถึงควรจะง่ายตายอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ลูกเพียงแต่ต้องการไถทองคำ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไรประเด็นต่างๆ ก็จะปรากฏขึ้นมากเท่านั้น ลูกจะเฝ้าแต่แบ่งปันความรู้ที่มากมายต่อไปด้วย ลูกจะรู้สึกรากับว่าบาบาได้เข้ามาในลูกและกำลังให้ความรู้ บาบานั้นก็ช่วยเหลืออย่างมากมาด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นด้วย สิ่งนั้นก็ถูกกำหนดไว้ในละคร 1 วินาทีไม่สามารถเป็นเช่นเดียวกันกับวินาทีถัดไป เวลานั้นก็เฝ้าแต่ผ่านไป หลายต่อหลายปี, หลายต่อหลายเดือนนั้นได้ผ่านไปอย่างไร? เวลานั้นก็ได้เฝ้าแต่ผ่านไปตั้งแต่ตอนเริ่มต้น และแล้ววินาทีนี้ก็จะชั่วรอยหลังจาก 5000 ปี สิ่งนี้ก็จะต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดีด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกันที่จะทำให้บาปของลูกสามารถที่จะได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีการอื่นใดไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยทำมาสำหรับเวลาทั้งหมดนี้คือบักตี ผู้คนพูดว่า: พระเจ้าจะให้ผลของบักตี ท่านจะให้ผลอะไร? เมื่อใดหรืออย่างไรที่ท่านจะให้ผลนั้น? พวกเขาไม่รู้เลย เมื่อพ่อมาเพื่อให้ผล, ผู้เดียวที่ให้และผู้รับก็มาอยู่ร่วมกัน บทบาทของละครเฝ้าแต่เคลื่อนไปข้างหน้า นี่คือการชีวิตสุดท้ายของทั้งละครของลูก เป็นไปได้ที่ใครบางคนนั้นอาจจะละร่างของเขาหรือเธอ หากพวกเขาต้องเล่นบทบาทอื่นพวกเขาก็สามารถจะถือกำเนิดด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีบุญชักรมมากมายก็สามารถจะใช้ชีวิตเกิดหนึ่ง ผู้ที่มีบาปมากมายก็จะเฝ้าแต่ถือกำเนิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า, ชาติแล้วชาติเล่า เขานั้นก็จะเข้าไปในครรภ์, มีประสบการณ์ของความทุกข์และแล้วก็ละร่างและรับอีกร่างหนึ่ง นี่คือการสภาพของผู้คนเมื่อพวกเขาสังเวदनเองที่คัจฉี มีบาปมากมายบนศีรษะของพวกเขาและไม่มีพลังโยคะ การสังเวदनเองที่คัจฉีคือการทำการฆ่าตัวตายของร่างกายของตนเอง ดวงวิญญาณเข้าใจว่าเขากำลังทำการฆ่าตัวตาย ลูกพูดว่า: บาบา เมื่อท่านมา, ฉันจะสังเวदनเองแก่ท่าน อย่างไรก็ตามผู้คนสังเวदनเองในหนทางของบักตี นั่นคือบักตี ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำ- การให้ทาน ทำบุญ การจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกได้มีการแลกเปลี่ยนสิ่งนั้นกับใคร? กับดวงวิญญาณบาป เป็นอาณาจักรของราวันใช่หรือไม่? พ่อพูดว่า: จงมีการแลกเปลี่ยนด้วยความระมัดระวัง หากลูกใช้บางสิ่งเพื่องานที่ไม่ดีบางประการนั้นก็จะสะสมไว้บนศีรษะของลูก ลูกต้องทำทานและทำบุญด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง ได้มีการให้ทานอาหารและเสื้อผ้าแก่ผู้ที่ยากจน ทุกวันนี้พวกเขาได้สร้างธรรมศาลาและให้แก่ผู้คนที่นั่น ผู้ที่ร่ำรวยนั้นก็มียาตราชาซึ่งที่ใหญ่โต สำหรับผู้ที่ยากจนก็มีกระท่อม พวกเขาอาศัยอยู่ข้างคลองที่สกปรก เคยมีการใช้สิ่งสกปรกนั้นทำปุ๋ยที่ต่อมาได้มีการขายและใช้ในท้องทุ่ง ในยุคทองจะไม่มีท้องทุ่งที่มีขยะเช่นนั้น จะมีดินที่สดใหม่ ที่นั่นชื่อที่แท้จริงนั้นคือดินแดนสุขาวดี ชื่อของเพชรพลอยที่แตกต่างกันนั้นก็ได้รับการจดจำ บ้างก็ทำงานรับใช้อย่างมากมาย และผู้อื่นก็ทำงานรับใช้น้อยกว่า บ้างก็พูดว่า: ฉันไม่สามารถทำงานรับใช้ได้ ทุกคนนั้นคือเพชรพลอยของบาบา แต่ในสิ่งนั้นด้วยพวกเขานั้นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา และพวกเขาก็จะได้รับกราบไหว้บูชา เป็นเหล่าเทพผู้ที่ได้รับกราบไหว้บูชา ในหนทางของบักตีมีการกราบไหว้บูชาประเภทต่างๆ มากมาย ทั้งหมดนั้นได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร และลูกก็ทำให้ตนเองเป็นสุขจากการได้เห็นสิ่งนั้น พวกเราคือนักแสดง ลูกได้รับความรู้ในเวลานี้ ลูกนั้นเป็นสุขอย่างยิ่ง ลูกรู้ว่ามียาตราชาของบักตีด้วยเช่นกัน แม้แต่ในบักตี, ผู้คนก็อยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่ง กูรูของพวกเขาที่จะขอให้พวกเขาหมั่นลูกบัตของลูกประจำ และพวกเขาก็จะเฝ้าแต่ทำสิ่งนั้นด้วยความสุขอย่างยิ่ง โดยที่ไม่มีความเข้าใจใดๆ ชีวานั้นไม่มีตัวตน เหตุใดผู้คนจึงได้ถวายนมและน้ำ ฯลฯ ให้แก่ท่าน? พวกเขาได้ออฟเฟอร์โบว์ให้แก่รูปปั้น แต่รูปปั้นเหล่านั้นก็ไม่รับประทานสิ่งใด มีการขยายตัวอย่างมากของหนทางของบักตี บักตีคือตันไม์ และความรู้คือเมล็ด ไม่มีใครนอกจากลูก ๆ รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูก ๆ บางคนแม้แต่สังเวกกระดูกของตนในงานรับใช้นี้ บ้างก็พูดกับลูกว่า นี่คือการจินตนาการของลูก อ้อ แต่นี่คือการชั่วรอยของประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก จินตนาการไม่สามารถชั่วรอยได้ นี่คือการรู้ เหล่านี้คือเรื่องราวใหม่ๆ สำหรับโลกใหม่ พระเจ้าพูด: พระเจ้านั้นใหม่และคำพูดที่สูงส่งของท่านนั้นก็ใหม่ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า: พระเจ้ากฤษณะพูด ในขณะที่ลูกพูดว่า: พระเจ้าชีวาพูด ลูกแต่ละคนพูดเรื่องราวของตนเอง ไม่มีสองสิ่งใดที่เป็นเช่นเดียวกัน นี่คือการศึกษาล้ำเรียน ลูกศึกษาเล่าเรียนที่โรงเรียนที่ซึ่งไม่มีเรื่องของจินตนาการ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ฤาษีและมุนีพูดว่า พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถได้รับความรู้ได้จากที่ใดอื่นได้อย่างไร เพราะแม้แต่ผู้คนของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก็ไม่รู้สิ่งนั้น? ผู้ที่รู้สิ่งนั้นก็ได้นำซึ่งสถานภาพ พ่อมาและอธิบายว่าเมื่อใดที่ยุคแห่งการบรรจบพบกันเริ่มขึ้น คนใหม่นั้นอยู่อย่างสับสนด้วยสิ่งเหล่านี้ พวกเขาพูดว่า: เป็นเพียงพวกท่านไม่กี่คนเท่านั้นที่ถูกต้องและทุกคนอื่นนั้นผิดหรือ? ลูกอธิบาย

ว่าพวกเขาได้ทำให้กิตะที่เป็นแม่และพ่อฉันผิดพลาดไป ที่เหลือทั้งหมดคือสิ่งสร้างของกิตะ ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งเหล่านั้น ไม่สามารถมีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้างในพระเวทและคัมภีร์ ก่อนอื่นใดบอกพวกเขาว่าศาสนาใดที่สร้างขึ้นด้วยพระเวทย์ มี 4 ศาสนาหลัก และแต่ละศาสนาก็มีคัมภีร์ศาสนาหนึ่งเดียวเท่านั้น พ่อกำลังก่อตั้งสกุลบราห์มิน และแล้วบราห์มินก็ประกาศสิทธิสถานภาพของเขาในสุริยวงศ์และจันทร์ราศี พ่อมาและอธิบายแก่ลูกเป็นการส่วนตัวด้วยพาหนะนี้ เนื่องจากดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตนอย่างแน่นอนที่ต้องอาศัยพาหนะ เขาได้รับร่างที่มีตัวตน หากผู้คนไม่รู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร เขาจะรู้จักพ่อได้อย่างไรกัน? มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งที่ถูกต้องแก่ลูก ที่เหลือทั้งหมดที่ผู้อื่นบอกลูกนั้นไม่มีศีลธรรมจรรยาและไม่มีประโยชน์ใด ๆ ด้วยสิ่งนั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับผู้ที่พวกเขาได้หมั้นลูกปัดของลูกประจำของบุคคลเหล่านั้น พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งพ่อ พ่อเองนั้นมาและให้คำแนะนำของท่านเอง มีชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยความรู้ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีความรู้ และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีบัคติ บัคติเริ่มต้นขึ้นด้วยอาณาจักรของราวัน ลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมาด้วยบัคติและอยู่อย่างทาโมประธาน ผู้คนไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของใคร พวกเขากราบไหว้บูชาพระเจ้าอย่างมากแต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ดังนั้นพ่ออธิบาย: ในการที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายาม หากใครบางคนมีสติปัญญาที่หยาบ เขาก็สามารถจดจำด้วยสติปัญญาที่หยาบ แต่เขาควรจะจดจำผู้เดียวเท่านั้น ลูกร้องเพลง: บาบา เมื่อท่านมาฉันจะเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของฉันกับท่านผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้พ่อได้มาแล้ว ลูกทั้งหมดได้มาเพื่อจะพบกับใคร? ผู้เดียวที่ให้ทานของชีวิต และผู้ที่พาดวงวิญญาณไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ พ่อได้อธิบายแล้วว่าท่านทำให้ลูกสามารถที่จะได้รับชัยชนะเหนือความตาย พ่อพาลูกไปสู่ดินแดนอมตะ พวกเขาได้แสดงว่าพระเจ้าเล่าเรื่องราวแห่งความเป็นอมตะแก่ภาวดี เจ้าแห่งความเป็นอมตะคือหนึ่งเดียวเท่านั้น ท่านจะไม่นั่งอยู่ที่หิมาลัยและบอกเรื่องราวแก่ลูก ทุกสิ่งของหนทางของบัคตินั้นดูเหมือนเป็นเรื่องมหัศจรรย์! อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้เอาชนะอวัยวะทางร่างกายด้วยพลังโยคะและกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ในการที่จะได้มาซึ่งสภาพนี้จึงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเอง
2. เก็บไว้ในสติปัญญาของลูกเสมอว่าลูกเคยเป็นบราห์มินผู้ที่ได้กลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกได้มาที่นี่อีกครั้งเพื่อจะกลายเป็นเทพ เหตุนี้เองลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับบาปและบุญและระมัดระวังอย่างมาก เมื่อลูกมีการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เปลี่ยนแปลงตนเองด้วยการตระหนักรู้ในหัวใจและได้รับพรจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงตนเอง ต้องมีการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่จริงแท้ในสองสิ่ง 1. การตระหนักรู้ในความอ่อนแอของตนเอง 2. การตระหนักรู้ของสถานการณ์และความปรารถนาและความรู้สึกในจิตใจของผู้ที่กลายเป็นเครื่องมือ จงรู้เหตุผลสำหรับข้อสอบในสถานการณ์ใด ๆ และขอให้มีการตระหนักรู้ในรูปที่สูงส่งของลูกเพื่อที่ลูกจะสอบผ่านสิ่งนั้น สภาพดั้งเดิมของลูกนั้นสูงส่งและสถานการณ์ก็เป็นเพียงข้อสอบ การตระหนักรู้นี้จะนำการเปลี่ยนแปลงมาอย่างง่ายดาย และเมื่อลูกมีการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่แท้จริง ลูกจะได้รับพรจากผู้ให้ความอบอุ่นแก่หัวใจ

คติพจน์: ทายาทคือผู้ที่พร้อมเสมอ และพูดว่า “ ฮา จิ (Ha ji) ผู้เป็นเจ้าของฉัน ฉันอยู่ ” ทุกงาน

*** โอม ซานติ ***